

Časopis Veterinární univerzity Brno

VITA UNIVERSITATIS

4 • 2021

Veterinární
půlení

obsah

téma

Setkání představitelů veterinárních institucí	1
<i>V. Večerek</i>	
Program spolupráce Veterinární univerzity Brno a Komory veterinárních lékařů ČR pro další období	4
<i>V. Večerek</i>	
Smlouva o spolupráci při zajišťování praxe studentů u soukromých veterinárních lékařů mezi Veterinární univerzitou Brno a Komorou veterinárních lékařů ČR	8
<i>V. Večerek</i>	

informace

Vývoj vzdělávání na Veterinární univerzitě Brno	10
<i>V. Večerek</i>	
Impakt faktor vědeckých časopisů	14
<i>V. Večerek</i>	
Publikování podle Metodiky 17+	16
<i>V. Celer</i>	
Dokončení výuky letního semestru v době mimořádných opatření Ministerstva zdravotnictví	17
<i>V. Večerek</i>	

fakulty

Zahájení zimního semestru 2021	17
<i>V. Večerek</i>	
Vyhláška k vzdělávání veterinárních lékařů působících v klinické praxi	18
<i>V. Večerek</i>	
Rektor zahájil zimní semestr 2021 na univerzitě	20
<i>redakce</i>	
Seznamovací den s univerzitou pro studenty prvního ročníku	22
<i>S. Šmahelová</i>	
Změna studijního programu Veterinární lékařství	24
<i>V. Večerek</i>	
Úprava studijního programu Veterinární hygiena a ekologie	26
<i>V. Večerek</i>	

události

Projekt Centra vysokoškolského sportu (UNIS Victoria) pod MŠMT	28
<i>J. Chodníček</i>	
10. Evropské hry handicapované mládeže Emil Open	29
<i>J. Chodníček</i>	
Příměstský tábor univerzity	30
<i>redakce</i>	

personalistika

Habilitační řízení MVDr. Lenky Necidové, Ph.D. na Veterinární univerzitě Brno	32
<i>Fakulta veterinární hygieny a ekologie</i>	
Vědecký tým z Veterinární univerzity Brno získal čestné uznání ministra zdravotnictví	33
<i>S. Šmahelová</i>	
Jubileum emeritního rektora prof. MVDr. Vladimíra Večerka, CSc., MBA	34
<i>E. Voslářová, P. Chloupek</i>	

VITA UNIVERSITATIS

časopis
Veterinární univerzity Brno

4 ■ 2021
XIV. ročník

Vydává:

Veterinární univerzita Brno
Palackého tř. 1946/1, 612 42 Brno

Vychází:

6x ročně

Redakční rada:

prof. MVDr. Vladimír Večerek, CSc., MBA – předseda
Ing. arch. Gabriela Chmelařová
Mgr. Jana Doleželová
prof. MVDr. Jaroslav Doubek, CSc.
MVDr. Karel Kovařík
Karolína Michalčáková
Bc. Soňa Šmahelová

Redakce:

Tel.: 541 562 010, 724 321 352
vfu@vfu.cz

Sazba:

Martina Petrová, 608 740 583

Jazyková korektura:

Eva Bublová

Tisk:

Tiskárna Didot, spol. s r.o.
www.tiskarna-didot.cz

Reg. č.: MK ČR E 18254
ISSN 1803-3830

Redakční uzávěrka pro č. 5/21:

15. 11. 2021

Příští číslo vyjde: 30. 11. 2021

Za obsah dodaných textů odpovídají autoři

© Veterinární univerzita Brno

Obálka: Veterinární půlení
foto: S. Šmahelová

Plnění aktivit v rámci dne Vítání prvků

Setkání představitelů veterinárních institucí

Veterinární univerzita Brno k podpoře posílení pozitivního vnímání veterinárního stavu u veřejnosti, jiných institucí a orgánů veřejné a státní správy a orgánů samosprávy iniciovala setkávání představitelů veterinárních institucí, jehož záměrem je koordinace činností veterinárních institucí s cílem zkvalitňování veterinární péče ve společnosti.

Představitelé veterinárních institucí, vědomi si své společenské odpovědnosti v oblasti veterinární péče, tak vychází vstříc současné potřebě společných postupů v ochraně zdraví zvířat a v léčbě jejich onemocnění, v ochraně zvířat a v prosazování dobrých životních podmínek pro zvířata, v zajišťování veterinární hygieny a kvality potravin a v ochraně zdraví

lidí před nemocemi přenosnými ze zvířat na člověka, a vytváří tak podmínky vyšší kvality spolupráce pro naplňování jejich společenského poslání v oblasti veterinární péče.

Veterinární instituce účastnící se setkávání působí v celém spektru veterinární činnosti ve společnosti, od univerzitního veterinárního vzdělávání, přes zajišťování veterinární péče v praxi a výkon státní veterinární správy a výkon veterinární péče v složkách Ministerstva obrany a Ministerstva vnitra, až k veterinárnímu výzkumu, tzn. jsou jimi

- ▶ Veterinární univerzita Brno (VETUNI),
- ▶ Komora veterinárních lékařů České republiky (KVL ČR),
- ▶ Státní veterinární správa (SVS),

- ▶ Ústav pro státní kontrolu veterinárních biopreparátů a léčiv (ÚSKVBL),
- ▶ Veterinární služba Ministerstva obrany (VS MO),
- ▶ Veterinární služba Ministerstva vnitra (VS MV),
- ▶ Výzkumný ústav veterinárního lékařství, v.v.i (VÚVeL).

Na setkáních jednotlivé instituce reprezentují jejich představitelé nebo jimi pověřeni zástupci, tzn. za Veterinární univerzitu Brno rektor VETUNI, za Komoru veterinárních lékařů České republiky prezidentka KVL ČR, za Státní veterinární správu ústřední ředitel SVS, za Ústav pro státní kontrolu veterinárních biopreparátů a léčiv ředitel ÚSKVBL, za

Setkání představitelů (jejich zástupců) veterinárních institucí na univerzitě

Setkání projednávalo možnosti zkvalitňování podmínek veterinárního vzdělávání

Veterinární službu Ministerstva obrany vedoucí odboru správních činností sekce vojenského zdravotnictví MO, za Veterinární službu Ministerstva vnitra vedoucí vnitřního a veterinárního oddělení OZZ MV, za Veterinární službu Policejního prezidia ČR (PP ČR) vedoucí oddělení veterinární služby Policejního prezidia ČR, za Výzkumný ústav veterinárního lékařství, v.v.i. ředitel VÚVeL, v.v.i.

Obsahem působení společných jednání je koordinace veterinárních institucí v oblasti legislativní úpravy veterinární péče, a to zejména v rámci návrhů právních předpisů a jejich změn v procesu jejich připomínkování, projednávání i schvalování tak, aby právní předpisy upravující veterinární péči zohledňovaly veterinární od-

bornost, zájmy státu, veřejnosti i veterinární profese.

V oblasti vzdělávání se jednání zaměří na spolupráci veterinárních institucí ve smyslu vytváření podmínek pro další zkvalitňování univerzitní výuky budoucích veterinárních lékařů, výuky doktorandů a dále na rozvoj celoživotního vzdělávání veterinárních lékařů v praxi, a to jak na úrovni klinického vzdělávání praktických veterinárních lékařů, tak také na úrovni atestačního vzdělávání státních veterinárních lékařů a veterinárních lékařů působících ve složkách Ministerstva obrany a Ministerstva vnitra, a také na úrovni dalších forem celoživotního vzdělávání veterinárních lékařů, přinášejících vyšší úroveň znalostí, a tím

také vyšší úroveň zajišťování veterinární péče ve společnosti.

V oblasti veterinární péče v soukromé veterinární praxi veterinární instituce v rámci spolupráce budou projednávat vytváření podmínek pro další rozvoj zdraví, kondice a pohody zvířat zájmových, hospodářských, i volně žijících, pro zvyšování standardů poskytování veterinární péče klientům, pro rozumné používání léčiv, biopreparátů a veterinárních prostředků, pro podporu dodržování profesní veterinární etiky a pro vnitřní rozvoj stavovské veterinární organizace a zvyšování jejího kreditu u veřejnosti.

V oblasti veterinární péče vykonávané v rámci státní veterinární správy budou veterinární instituce projed-

návat činnost k podpoře veterinární dozorové, kontrolní a administrativně správní činnosti, a to jak na úrovni ochrany zdraví zvířat, tak na úrovni ochrany zvířat proti týrání a k prosazování dobrých životních podmínek pro zvířata, pro zajišťování veterinární hygieny a kvality potravin a pro ochranu zdraví lidí před nemocemi přenosnými ze zvířat na člověka, k zvýraznění významu a kreditu státní veterinární správy působícího k ochraně zvířat, člověka i celé společnosti.

V oblasti výkonu veterinární péče v rámci složek Ministerstva obrany budou veterinární instituce projednávat podmínky pro rozvoj veterinární odbornosti veterinárních lékařů a další rozvoj veterinární profese v rámci Ministerstva obrany.

V oblasti výkonu veterinární péče v rámci složek Ministerstva vnitra budou veterinární instituce projednávat působení ve smyslu dalšího zkvalitňování odborné úrovně veterinárních lékařů působících ve složkách Ministerstva vnitra a k podpoře kreditu veterinárního působení v rámci Ministerstva vnitra.

V oblasti výzkumné činnosti se veterinární instituce zaměří na jednání směřující k dalšímu rozvoji vědeckých poznatků, znalostí a zkušeností rozšiřujících veterinární poznání zejména využitelné v činnosti praktických veterinárních lékařů, veterinárních lékařů působících ve státní správě a veterinárních lékařů působících v bezpečnostních složkách.

V zaměření na prezentaci veterinární problematiky pro veřejnost prostřednictvím médií a nebo v rámci vlastního působení budou představitelé veterinárních institucí samostatně nebo společně zvýrazňovat odborný veterinární přístup k řešení problematik ve společnosti podporující prospěch a zdraví zvířat, jejich ochranu

Ve vzdělávání bylo zvýrazněno také rozšiřování klinického vzdělávání praktických veterinárních lékařů

Záměrem v působení veterinárních institucí je zkvalitňovat odbornou úroveň veterinárních lékařů působících ve složkách Ministerstva vnitra a Ministerstva obrany

a dobré životní podmínky, podporující zvyšování standardů hygieny a kvality potravin, zvyšování úrovně ochrany lidí před nemocemi přenosnými ze zvířat na člověka a zvyšující postavení a kredit veterinárních lékařů u veřejnosti, ve státní správě a v bezpečnostních složkách společnosti.

Představitelé veterinárních institucí se budou setkávat i v dalším období, vyšší úroveň koordinace jejich činnosti posílí potenciál rozvoje kvality veterinární péče ve všech oblastech ve-

terinárního působení ve společnosti a společné působení veterinárních institucí navýší potenciál pozitivního prosazování vyšších standardů pro zdraví zvířat, jejich ochranu proti týrání a pro dobré životní podmínky zvířat, pro zvyšování úrovně hygieny a kvality potravin, pro vyšší úroveň ochrany lidí před nemocemi přenosnými ze zvířat na člověka.

text: V. Večerek
foto: S. Šmahelová

Program spolupráce Veterinární univerzity Brno a Komory veterinárních lékařů ČR pro další období

Jednání představitelů univerzity a Komory veterinárních lékařů na univerzitě

Představitelé Veterinární univerzity Brno a Komory veterinárních lékařů ČR se setkali s cílem dalšího rozvoje spolupráce mezi oběma institucemi. Za univerzitu se setkání účastnili rektor univerzity prof. Nečas, prorektor univerzity prof. Večerek a univerzitní zástupce pro rozvoj spolupráce s KVL MVDr. Trojanová. Za KVL se setkání účastnili prezidentka KVL MVDr. Šinová, zástupce KVL pro vzdělávání MVDr. Kalová a zástupce KVL pro

legislativu MVDr. Grym. Setkání se uskutečnilo 27. dubna 2021 v reprezentativní místnosti univerzity.

Rektor univerzity na jednání představil komplexní univerzitní program rozvoje spolupráce s Komorou veterinárních lékařů ČR, který zahrnoval spolupráci s KVL při vzdělávání pregraduálních studentů veterinární medicíny, spolupráci při zajišťování praxe studentů před zakončením studia a při rigorózních zkouškách, při zajišťová-

ní celoživotního vzdělávání veterinárních lékařů v praxi, zapojení zástupců KVL do koncepčního směřování činností univerzity, možnosti společné prezentace stanovisek týkajících se principů a zajišťování veterinární péče a veterinární etiky pro veřejnost, možnosti spolupráce při změnách veterinární legislativy, možnosti společné reprezentace veterinárního stavu na národní i mezinárodní úrovni.

Setkání se v průběhu jednání strukturovalo do následujících bodů:

1. VÝUKA STUDENTŮ VETERINÁRNÍ MEDICÍNY

Univerzita předložila návrh na **vyšší úroveň zapojení veterinárních lékařů z praxe do výuky studentů**, zejména v klinických předmětech (přednášky, klinická cvičení, klinické dovednosti). KVL by se z pohledu zástupců Komory mohla některými svými členy – veterinárními lékaři zapojit do výuky některých předmětů klinického zaměření pro studenty veterinární medicíny.

2. PRAXE STUDENTŮ U SOUKROMÝCH VETERINÁRNÍCH LÉKAŘŮ

Univerzita předložila návrh vyšší úrovně institucionalizace praxe studentů v 6. ročníku u soukromých veterinárních lékařů. Především by mohla univerzita a KVL vytvořit podmínky na úrovni stanovení předpokladů pro

veterinární lékaře umožňujících praxe studentům (veterinární lékař bez disciplinárních postihů ze strany KVL, veterinární lékař s dostatečným rozsahem praxe příslušného zaměření, veterinární lékař zvládající administrativní činnosti související s praxí studentů, odsouhlasení experta ze strany KVL při zohlednění jeho praktických zkušeností i s poskytováním praxe studentům, odsouhlasení experta ze strany univerzity při zohlednění zkušeností s poskytováním praxe studentům aj.). Zcela nově rektor univerzity navrhl **placení praxí studentů soukromým veterinárními lékaři** při zohlednění zatížení veterinárního lékaře praxí studenta, a také při zohlednění přínosu studenta k veterinární činnosti zajišťované veterinárním lékařem v relaci s finančními možnostmi univerzity. Cílem prohloubení spolupráce univerzity a Komory je **institucionalizace poskytování praxe studentům a prohloubení úrovně praxe pro studenty u jednotlivých veterinárních lékařů.**

3. STÁTNÍ RIGORÓZNÍ ZKOUŠKY STUDENTŮ

Soukromí veterinární lékaři jsou zastoupeni v komisích státních rigorózních zkoušek klinických předmětů, nicméně bylo by pozitivní **rozšířit počty praktických veterinárních lékařů, kteří se mohou jako členové komisí dílčích rigorózních zkoušek účastnit.**

4. VSTUP ABSOLVENTŮ DO SOUKROMÉ VETERINÁRNÍ PRAXE

Představitelé KVL přednesli návrh na zpřístupnění přednášky KVL pro končící studenty on-line, popisující postup od složení rigorózní zkoušky k zahájení výkonu soukromé veterinární praxe, a to jak u jiného veterinárního lékaře, tak také samostatně jako soukromý veterinární lékař podnikající podle zvláštních předpisů. Ze strany univerzity byl tento návrh přijat

Univerzita a KVL se zabývaly vyšší úrovní zapojení veterinárních lékařů z praxe do výuky studentů

Předmětem jednání bylo také placení praxí studentů u soukromých veterinárních lékařů

s oceněním, protože navazuje na dřívější praxi, kdy představitel Komory tuto problematiku přednášel studentům v rámci výuky veřejného veterinárního lékařství. Univerzita přivítala

on-line **přednášku pro končící absolventy o postupu k zahájení jejich veterinární praxe** a z hlediska důležitosti diskusní části ve výuce by ocenila návrat k dřívější praxi, kdy předsta-

Byla řešena také potřeba institucionalizovat poskytování praxe studentům soukromými veterinárními lékaři

vitel KVL tuto problematiku přednášel studentům přímo v řádné výuce.

5. CELOŽIVOTNÍ VZDĚLÁVÁNÍ VETERINÁRNÍCH LÉKAŘŮ PŮSOBÍCÍCH V KLINICKÉ PRAXI

Univerzita představila **záměr realizovat nepovinné klinické vzdělávání pro veterinární lékaře působící v klinické praxi** v souladu s novelou zákona o veterinární péči založený na **získání specializace** po složení zkoušky od Veterinární univerzity pro příslušnou klinickou činnost pro určitý druh zvířat (choroby psů, choroby koní atd.) a prezentovala zájem univerzity o uskutečňování tohoto vzdělávání v úzké spolupráci s Komorou veterinárních lékařů ČR. Představitelé Komory uvedli svůj zahajovaný systém vzdělávání v rámci Komory pro členy KVL založený na **získání autorizace od KVL po složení zkouš-**

ky pro určitý orgánový systém (oftalmologie, stomatologie atd.), na něž je vzdělávání zaměřeno. V diskusi byl prorektorem představen návrh realizace obou systémů, tj. jak se zaměřením na specializace pro určitý druh, tak také se zaměřením na orgánové systémy, a to tak, že se oba systémy mohou doplňovat a **na obou systémech mohou úzce spolupracovat univerzita i Komora**, protože pro některé praktické veterinární lékaře bude zajímavější specializace podle druhů zvířat a pro jiné autorizace pro příslušný orgánový systém.

6. ZAPOJENÍ ZÁSTUPCŮ KVL DO KONCEPČNÍHO SMĚŘOVÁNÍ ČINNOSTÍ UNIVERZITY

Rektor univerzity prezentoval zájem univerzity **zvýraznit zastoupení představitelů KVL ve vědecké radě univerzity a některých komisích uni-**

verzity tak, aby v orgánech a komisích určujících koncepční směřování univerzity byl zástupce KVL a nebo se podíl jejich zastoupení zvýšil s tím, že považuje za důležité prohloubit spolupráci s KVL při směřování veterinární výuky studentů pro další období a také s cílem hlubšího poznání univerzity a procesů na univerzitě Komorou, což může přinést další pozitivní impulsy pro rozšíření spolupráce obou institucí a především může přispět k dalšímu zkvalitňování výuky pro studenty.

7. SPOLEČNÉ PREZENTACE STANOVISEK TÝKAJÍCÍCH SE PRINCIPŮ A ZAJIŠŤOVÁNÍ VETERINÁRNÍ PÉČE A VETERINÁRNÍ ETIKY PRO VEŘEJNOST

Rektor univerzity vyjádřil zájem na překonání současného stavu, kdy představitelé veterinární sféry vystupovali v některých problematikách odlišně při jednáních na úrovni ministerstev, Poslanecké sněmovny, Senátu a i v některých dalších institucích. Rektor vyjádřil přesvědčení, že zájmem veterinárního stavu je **jednotné působení veterinárních představitelů na veřejnosti i u orgánů státní a veřejné správy**, a že **principy a zajišťování veterinární péče a veterinární etika jsou společné všem veterinárním lékařům** a umožňují tak shodnou reprezentaci veterinárních pohledů na problematiku obsahu a výkonu veterinární péče ze strany Veterinární univerzity i Komory veterinárních lékařů

8. SPOLUPRÁCE PŘI ZMĚNÁCH VETERINÁRNÍ LEGISLATIVY

Rektor univerzity i prezidentka KVL souhlasně prezentovali **zájem na společném utváření právních předpisů regulujících činnosti soukromých veterinárních lékařů a veterinární činnosti na univerzitě**. Novely zákonů, zejména zákona o veterinární

pěči by měly být předmětem vzájemných konzultací při jejich předkládání do legislativního procesu s cílem takových změn, aby podporovaly výkon veterinární péče jak soukromých veterinárních lékařů, tak také Veterinární univerzity.

9. SPOLEČNÁ REPREZENTACE VETERINÁRNÍHO STAVU NA NÁRODNÍ I MEZINÁRODNÍ ÚROVNI

Rektor univerzity v rámci své koncepce rozvoje spolupráce k Komorou veterinárních lékařů ČR představil **záměr společné prezentace veterinárního stavu na národní i mezinárodní úrovni rektorem a prezidentkou Komory**, a to na úrovni některých centrálních orgánů státní správy a nebo zákonodárných orgánů, tak také na úrovni mezinárodních veterinárních institucí.

10. AKTUÁLNÍ PROBLEMATIKA PET PASŮ A CENTRÁLNÍ EVIDENCE PSŮ

Představitelé Komory veterinárních lékařů a představitelé univerzity si vyměnili představy o legislativní úpravě problematiky vydávání pet pasů a také realizace Centrální evidence psů.

Komora veterinárních lékařů viděla vydávání pet pasů jako činnost soukromých veterinárních lékařů s jejich garantováním ze strany Komory veterinárních lékařů. Univerzita tuto představu Komory v zásadě podporuje, nicméně k naplnění zásadního legislativního principu obsaženého v zákoně o veterinární péči, kdy **veterinární léčebnou a preventivní péči mohou vykonávat jak soukromí veterinární lékaři, tak také univerzita**, je nezbytné do realizace vydávání pet pasů zahrnout také univerzitu, a to nejen z pohledu naplnění legislativních principů, ale také z pohledu principu úplnosti veterinárního vzdělávání poskyto-

Spolupráce byla nastavena také ve smyslu usnadnění vstupu čerstvých absolventů do veterinární praxe

Projednáván byl také záměr univerzity realizovat nepovinné klinické vzdělávání pro veterinární lékaře v praxi

vaného studentům univerzitou a vyžadovaného jak na úrovni národní, vyplývající z principu univerzitního vzdělávání, tak také požadovaného na úrovni nadnárodní i mezinárodními veterinárními institucemi.

V problematice centrální evidence psů univerzita podporuje zájem Komory provozovat Centrální evidenci psů, nicméně z obdobných principů jako u vydávání pet pasů je nezbytné legislativně nastavit proces tak, aby vedle soukromých veterinárních lékařů také univerzita moh-

la realizovat úkony spojené s centrální evidencí psů.

Z pohledu projednávané problematiky, návrhů a možností jejich řešení bylo setkání hodnoceno jak ze strany zástupců univerzity, tak ze strany Komory jako velmi pozitivní a rektor s prezidentkou Komory budou postupovat společně při organizaci dalších jednání k řešení dílčích problematik.

text: V. Večerek

foto: S. Šmahelová

SMLOUVA O SPOLUPRÁCI PŘI ZAJIŠŤOVÁNÍ PRAXE STUDENTŮ U SOUKROMÝCH VETERINÁRNÍCH LÉKAŘŮ MEZI VETERINÁRNÍ UNIVERZITOU BRNO A KOMOROU VETERINÁRNÍCH LÉKAŘŮ ČR

Rektor Veterinární univerzity Brno a prezidentka Komory veterinárních lékařů podepisují Smlouvu o spolupráci

Veterinární univerzita Brno v souladu s rámcově vymezeným programem spolupráce s Komorou veterinárních lékařů ČR uzavřela k realizaci praxe studentů u soukromých veterinárních lékařů Smlouvu o spolupráci při zajišťování praxe studentů u soukromých veterinárních lékařů mezi Veterinární univerzitou Brno a Komorou veterinárních lékařů ČR

Obsah smlouvy je následující:

PREAMBULE

Veterinární univerzita Brno a Komora veterinárních lékařů České republiky na základě principů lékařské etiky opírající se o vztah mezi lékařskou vzdělávací institucí a absolventem

lékařského vzdělání daný tradicemi lékařského vzdělávání a stvrzený lékařským slibem naplňují etické principy lékařského vzdělávání, kdy na jedné straně vzdělávací instituce Veterinární univerzita Brno uskutěňuje etickou povinnost předávat veterinární poznatky na vysoké současné úrovni vědeckých poznatků budoucím absolventům veterinárního vzdělávání a vytváří tak znalostní podmínky pro jejich úspěšné uplatnění ve veterinární praxi, a na straně druhé tito absolventi veterinárního vzdělání sdružení v Komoře veterinárních lékařů České republiky plní svou etickou povinnost předávat své zkušenosti a dovednosti získané

v praxi novým budoucím absolventům veterinárního vzdělání.

OBSAH SMLOUVY

Článek 1

Veterinární univerzita Brno budoucím absolventům veterinárního vzdělávání vytváří podmínky pro co možná nejvyšší úroveň univerzitního vzdělávání tak, aby jejich veterinární teoretické poznatky, praktické zkušenosti a profesní dovednosti svojí kvalitou byly na úrovni současných vědeckých poznatků a absolventi univerzity – veterinární lékaři tak vykonávali svoji profesi veterinárního lékaře s vysokou odbornou veterinární znalostí, v souladu s lékařskými etickými principy a pozitivně reprezentovali veterinární profesi a Komoru veterinárních lékařů České republiky jako profesní organizaci sdružující praktické soukromé veterinární lékaře.

Článek 2

Komora veterinárních lékařů České republiky vyjadřuje zájem na vysoké úrovni absolventů univerzity – veterinárních lékařů umožňující další zkvalitňování veterinární léčebné a preventivní péče v praxi a pozitivně reprezentující veterinární profesi, jednotlivé veterinární lékaře a Komoru veterinárních lékařů České republiky jako profesní organizaci sdružující praktické soukromé veterinární lékaře a k naplnění tohoto zájmu vytváří podmínky pro získávání dalších praktických zkušeností a profesních dovedností budoucích absolventů veterinárního vzdělávání zprostředkováním praxí u soukromých veterinárních lékařů, a to na úrovni:

Smlouva o spolupráci mezi VETUNI a KVL zahrnuje vzájemnou součinnost při zvyšování úrovně veterinárního vzdělávání studentů

Praxe studentů u soukromých veterinárních lékařů musí být zaměřena také na hospodářská zvířata

- a) preklinické praxe zaměřené na hospodářská zvířata,
- b) preklinické praxe zaměřené na zájmová zvířata,
- c) klinické praxe zaměřené na hospodářská zvířata,

- d) klinické praxe zaměřené na zájmová zvířata.

Článek 3

Veterinární univerzita Brno a Komora veterinárních lékařů České republiky

spolupracují při vzdělávání budoucích veterinárních lékařů s cílem naplňovat požadavky veterinárního vzdělávání dané směrnicí č. 36/2005/EC, ve znění pozdějších předpisů, a požadavky dané Evropskou asociací veterinárních fakult a univerzit (EAEVE) pro mezinárodní akreditace veterinárního vzdělávání, požadavky zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči, ve znění pozdějších předpisů, a dále naplňovat případné další požadavky, které budou vzájemně dohodnuty mezi Veterinární univerzitou Brno a Komorou veterinárních lékařů České republiky.

Článek 4

Doba trvání smlouvy

1. Tato smlouva se uzavírá na dobu neurčitou.
2. Tato smlouva může být ukončena písemnou dohodou smluvních stran.
3. Tato smlouva může být ukončena písemnou výpovědí kterékoli smluvní strany bez uvedení důvodu. K ukončení smlouvy dojde 2 měsíce po doručení výpovědi druhé smluvní straně na adresu uvedenou v záhlaví této smlouvy.

Článek 5

Závěrečná ujednání

1. Tato smlouva nabývá platnosti a účinnosti dnem jejího podpisu oběma smluvními stranami.
2. Tato smlouva je vyhotovena ve dvou (2) stejnopisech, každý s platností originálu, z nichž každá smluvní strana obdrží po jednom (1) vyhotovení.
3. Tuto smlouvu lze doplňovat nebo měnit pouze písemnými, číslovanými dodatky, podepsanými oběma smluvními stranami.

text: V. Večerek

foto: S. Šmahelová

Vývoj vzdělávání na Veterinární univerzitě Brno

► Veterinární univerzita Brno v prvních letech druhého saecula své existence pokračuje v dalším rozvoji svého jedinečného poslání směřovaného k realizaci veterinárního univerzitního vzdělávání, výzkumu, odborné činnosti a dalších akademických činností univerzitní instituce srovnatelné s kvalitními evropskými veterinárními univerzitami.

Modelovým výukovým zvířetem v období po založení vysoké školy byl kůň

Veterinární univerzita Brno byla založena jako **Vysoká škola zvěrolékařská v Brně** 12. prosince 1918 několik týdnů po vyhlášení samostatné Československé republiky s cílem zajistit pro novou republiku vysokoškolské veterinární učení vzdělávající nové generace veterinárních lékařů. Byla založena v Brně v místech kasáren rakousko-uherské armády a v místech ústavu pro převýchovu mládeže. Vlastní výuka byla zahájena dne 17. listopadu 1919 prvními přednáškami s cílem zajistit výuku v dalších ročnících pro české studenty, kteří se vrace-

li z Vídně, a dále pro nově přijaté posluchače. V tomto období vysoká škola řešila přechod budov z původního určení na veterinární výukové prostory, vybavení zařízeními a provozy pro veterinární výuku, vytváření výukových provozů, sbírek a materiálu, stabilizaci veterinárního profesorského sboru a zajištění a rozvoj akademického prostředí, akademických podmínek, povinností, tradic a obřadů. Výukovým **modelovým zvířetem byl kůň**, protože tehdy představoval nejcennější zvíře z pohledu národního hospodářství jako tažného zvířete a využívané

pro přepravu a rozvoj hospodářství. Výuka se soustředila v souladu s tehdejší úrovní poznatků zejména na znalosti anatomie, fyziologie, patologie, chovu zvířat, infekční choroby a choroby pohybového aparátu.

Významnou součástí veterinární výuky byla také výuka zaměřená na zdravotní nezávadnost zejména masa, mléka a vajec jako produktů pocházejících z chovů a jako možných zdrojů patogenů, a tím původců onemocnění člověka.

V roce 1936 vysoká škola získala status univerzitní instituce a byl změněn název univerzity na Vysoká škola veterinární v Brně.

V roce 1939 17. listopadu, tj. přesně 20 let od zahájení výuky, byla v důsledku obsazení republiky německým vojskem z rozhodnutí německého říšského protektora vysoká škola uzavřena a výuka na vysoké škole zastavena. Výuka byla obnovena až po ukončení světové války od 1. června 1945.

V poválečném období po roce 1945 se vysoká škola soustředila na zajištění výuky posluchačů, kterým byla výuka v průběhu války přerušena a na výuku nově se hlásících studentů. V tomto období bylo předmětem zájmu vysoké školy obnovení devastovaného areálu, provozů, zařízení a podmínek pro veterinární výuku a akademickou činnost, obnovení profesorského sboru a vysokoškolských činností. V roce 1948 po změně společenských podmínek byla vysoká škola reorganizována, významně bylo změněno složení profesorského sboru a v souladu se zaměřením hospodářství a zřizováním velkochovů zvířat se **výukovým modelovým zvířetem stala kráva a prase**, jako klíčová zvířata potravinové soběstačnosti

společnosti. Výuka se soustředila na chov a produkci hospodářských zvířat, a s tím spojené infekční choroby vyskytující se ve velkochovech zvířat, a na problematiku potlačování nákaz hospodářských zvířat.

V hygieně potravin výuka navázala na předválečnou výuku zdravotní nezávadnosti potravin a rozšířila problematiku nezávadnosti potravin o technologii potravin směřující do podmínek velkovýroby s cílem ochránit zdraví člověka před patogeny pocházejícími z potravin.

V roce 1952 byla rozhodnutím státu veterinární výuka začleněna pod zemědělství a samostatné **vysoké veterinární učení bylo zrušeno a bylo začleněno jako veterinární fakulta pod Vysokou školu zemědělskou v Brně.**

V roce 1968 se podařilo ve společnosti změnit pohled na veterinární vzdělávání a stát vyjmul veterinární vzdělávání z obsahu zemědělství a po 50 letech existence vysoké školy **došlo k její obnově ve smyslu samostatné Vysoké školy veterinární v Brně.**

V následujícím období státní hospodářství posilovalo rozvoj zemědělské velkovýroby a velkochovů zvířat. **Modelovým zvířetem zůstávala proto pro veterinární výuku kráva a prasce,** jako zvířata zásadní pro veterinární péči v praxi zaměřené na velkochovy zvířat zajišťující výživu obyvatel. V tomto období výrazný pokrok znamenaly laboratorní metody spojené se zdravím zvířat. Rozvoj laboratorní diagnostiky v oblasti metabolismu zvířat významně rozšířil veterinární výuku do problematik subklinického rozpoznávání produkčních nemocí zvířat. Veterinární péče se ve velkochovech zaměřovala na celé skupiny zvířat. V souladu s dalším rozvojem poznatků o zdraví a nemocech zvířat se výuka soustředila také na předcházení nemocem s využitím vakcinačních programů a s rozvojem zejména bakteriologie

S rozvojem zemědělské velkovýroby a motorizace zemědělství se modelovým zvířetem ve veterinárním lékařství stala kráva

a virologie na včasnou diagnostiku původců nákaz a na ní navazující ozdravovací programy v chovech zvířat.

V oblasti hygieny potravin se prosadil model veterinární hygienické kontroly produktů pocházejících ze zvířat, založený na dozoru nad produkcí surovin v prvovýrobě, na dozoru při jejich přepravě a při zpracování produktů na potraviny, s cílem chránit člověka před nemocemi přenosnými potravinami ze zvířat na člověka. Výuka veterinární hygieny k naplnění očekávání veterinární hygienické praxe došla k takovému rozšíření, že si vyžádala v roce 1975 vedle samostatného směru všeobecné veterinární lékařství založení samostatného veterinárního výukového směru veterinární lékařství – veterinární hygiena.

V roce 1989 došlo k společenským změnám, které v oblasti zdraví a nemocí zvířat posunuly společnost od velkochovů zvířat chovaných

jako producentů potravin pro člověka k vyššímu vnímání zvířat jako jedinečných živých organismů a v tomto smyslu došlo k nebyvalému rozvoji chovů zvířat zájmových na úrovni pet zvířat, nebo jako společníků člověka anebo pro jejich sportovní využití a pro jiné volnočasové aktivity člověka. V tomto období se tak **modelovým zvířetem pro veterinární výuku stal pes a kočka,** jako zvířata, jejichž počty v domácnostech začaly prudce růst a jejich majitelé začali vyžadovat specializovanou veterinární péči. Samostatný vzdělávací směr veterinární lékařství dal základ **v roce 1990** pro vznik **samostatné Fakulty všeobecného veterinárního lékařství,** později přejmenované na Fakultu veterinárního lékařství se studijním programem **Veterinární lékařství.** Rozvoj poznatků v oblasti zobrazovacích metod výrazně posunul diagnostiku interních, ortopedických a reprodukčních one-

V návaznosti na posílení postavení zájmových zvířat ve společnosti se modelovým zvířetem stal pes

Při rozvoji péče o pet zvířata bylo posíleno postavení kočky jako modelového zvířete ve výuce klinické veterinární medicíny

mocnění, rozvoj chirurgických metod, přístrojů a materiálů přinesl výrazný posun v chirurgii zvířat. Veterinární péče se posunula na péči o zvířata jako jednotlivce a úroveň vnitřního lékařství, operačních zákroků, porodnictví, traumatologie a intenzivní péče se vyrovnala humánní medicíně. K stejné proměně došlo také ve veterinární výuce na univerzitě, výuka byla přeorganizována podle druhů zvířat, vznikly čtyři samostatné kliniky zaměřené na choroby psů a koček, dále na choroby koní, dále na choroby ptá-

ků, plazů a drobných savců a dále na choroby přežvýkavců a prasat, výuka se na těchto klinikách výrazně rozšířila o nové problematiky zobrazovací diagnostiky, interní medicíny, chirurgie a ortopedie, reprodukce a porodnictví a dále se ve veterinární výuce prohloubila výuka infekčních chorob a nálezů, orientující se vedle klasických nemocí na nové a nově zjišťované infekce a parazitární onemocnění. **V roce 1995** na základě mezinárodního posouzení úrovně veterinárního vzdělávání získala **Fakulta veterinár-**

ního lékařství status kvalitní mezinárodně zhodnocené (evaluované) veterinární fakulty.

Samostatný vzdělávací směr veterinární lékařství – hygiena potravin dal základ **v roce 1990** pro vznik **samostatné Fakulty veterinární hygieny a ekologie** se studijním programem **Veterinární hygiena a ekologie**. Výuka hygieny potravin s rozvojem technologií a rozšiřováním spektra potravinových výrobků byla více organizována podle jednotlivých druhů potravin a orientovala se na další oblasti veterinární kontroly nad potravinami ve smyslu schvalování potravinových provozů, kontroly hygieny potravinářských technologií, kontroly kritických kontrolních bodů z hlediska zdravotní úrovně výroby potravin, až k doзору nad zdravotní nezávadností potravin a k legislativně a administrativně správnému řešení případných zjištěných nedostatků v nezávadnosti a hygieně potravin. **Fakulta veterinární hygieny a ekologie** získala na základě mezinárodního posouzení úrovně veterinárního vzdělávání **status kvalitní mezinárodně zhodnocené (evaluované) veterinární fakulty v roce 2000.**

Rostoucí zájem o bezpečnost potravin a kvalitu potravin ve společnosti daný zejména důrazem na bezpečnost potravin na úrovni Evropské unie vyvolaný problémy se zdravotní nezávadností potravin v některých státech Evropy vedl na univerzitě v roce **2001 k založení samostatného bakalářského a navazujícího magisterského programu Bezpečnost a kvalita potravin**, který nabízel studium zdravotní nezávadnosti a kvality v celém spektru živočišných i rostlinných potravin a stal se významnou součástí vzdělávacího zaměření fakulty.

V roce 1991 se odborná orientace univerzity rozšířila o farmaceutické zaměření. Vedení univerzity vyšlo vstříc žádosti odborné farmaceutické

veřejnosti a umožnilo vznik **farmaceutické fakulty** v moravském regionu. V roce 1994 se tak změnil název univerzity na Veterinární a farmaceutická univerzita Brno. V roce **2020 farmaceutická fakulta z univerzity odešla** na Masarykovu univerzitu a univerzita se vrátila k svému původnímu zaměření na veterinární problematiku a v roce 2021 získala název Veterinární univerzita Brno.

Od roku 1992 začala společnost více vnímat **zvířata jako živé bytosti, kterým je potřeba zajistit odpovídající podmínky pro jejich život tak, aby byly naplněny jejich biologické potřeby výživy, napájení, prostoru, možnosti pohybu, realizace přirozeného chování a aby byly chráněny před nepřiměřeným stresem, bolestí a utrpením.** Ve veterinární výuce tak začal být zvýrazňován aspekt ochrany zvířat a zajišťování dobrých životních podmínek (welfare) pro zvířata. Tento směr výuky vedl k vzniku samostatného předmětu v rámci veterinárních studijních programů a v roce **2012 k vzniku samostatného bakalářského a navazujícího magisterského studijního programu Ochrana zvířat a welfare na univerzitě.** Nebývalý zájem uchazečů o tento studijní program vedl k rozšíření počtu studentů a k rozvoji problematiky dobrých životních podmínek zvířat vedle výuky také do oblasti výzkumu a k vytvoření nového oboru doktorského studia na univerzitě.

V současné době začíná společnost stále více zvýrazňovat problematiku **ochrany životního prostředí, ochrany přírody, ochrany živočišných druhů, zachování diversity živočichů v přírodě, stále více začíná řešit zdravotní aspekty přenosu nemocí z volné přírody a od volně žijících zvířat na zvířata chovaná člověkem a také přenosu těchto chorob na člověka.** Nemoci, jako jsou ptačí

Ve výuce veterinárních studentů je v souvislosti s problematikou welfare posilována také výuka etologie zvířat

chřipka přenášející se od volně žijících ptáků na drůbež, nebo nemoci přenášené klíšťaty a komáry z volně žijících zvířat na člověka, a nebo coronavirová nákaza lidí přičítaná ve svém původu přenosu z netopýrů na člověka, mají celoplanetární dopad. Zdraví volně žijících zvířat se tak stává problematikou příštího období, která se pravděpodobně stane dalším veterinárním směrem ve výuce a výzkumu na veterinárních univerzitách v Evropě a ve světě. Tomuto zájmu odpovídá i záměr univerzity vytvořit nový studijní program se zaměřením na zdraví živočichů, jejich prostředí a principy udržování a posilování globálního zdraví v přírodě i společnosti. Tento nový studijní program je příležitostí pro univerzitní Ústav biologie a chorob volně žijících zvířat. V souladu s tímto trendem univerzita vytváří podmínky rozvoje zázemí pro výuku a výzkum problematiky chorob volně

žijících zvířat a rozsáhlou rekonstrukcí samostatné budovy vytváří v areálu univerzity Pavilon biologie a chorob volně žijících zvířat a poprvé v historii univerzity tak pro problematiku chorob volně žijících zvířat vytváří široké zázemí tvořené samostatnou budovou s výukovými i výzkumnými prostory na úrovni pregraduálního, doktorského i vědeckého zázemí. V blízké době by se tak k stávajícím studijním programům univerzity Veterinární lékařství, Veterinární hygiena a ekologie, Bezpečnost a kvalita potravin a Ochrana zvířat a welfare měl přidat nový bakalářský a navazující magisterský studijní program **Zdraví živočichů a globální zdraví v přírodě i společnosti** podporovaný novým Pavilonem biologie a chorob volně žijících zvířat.

text: V. Večerek

foto: S. Šmahelová

Impakt faktor vědeckých časopisů

Nejllepší výsledky vědecké činnosti jsou publikovány ve vědeckých časopisech

IMPAKT FAKTOR

Rozvojem vědecké činnosti na univerzitách, výzkumných ústavech a dalších vědeckých institucí a subjektů ve světě dochází k výraznému zvyšování rozsahu výzkumné činnosti a s ní spojené publikace nových vědeckých poznatků ve vědeckých časopisech. Nárůstem počtu vědeckých časopisů vyvstala potřeba určité kategorizace vědeckých časopisů z pohledu jejich úrovně s cílem odlišit časopisy publikující výsledky vědecké práce vysoké kvality, a časopisy které takové kvality nedosahují.

Současný systém se opírá o **výpočet tzv. Impakt faktoru časopisu (IF)**, který vychází z předpokladu, že čím kvalitnější je vědecký článek, tím častěji bude tento článek citován v dalších vědeckých časopisech. Dopadem

této úvahy má být systém výpočtu, který bude podporovat přímou úměru mezi počtem citací článků v časopise a konečnou výší IF časopisu, tzn. **čím vyšší počet citací článků časopisu, tím vyšší konečný IF časopisu.**

Parametr, který je ve výpočtech IF zohledňován, je také počet článků vydaných časopisem, a to na základě úvahy podporující nepřímou úměru mezi počtem článků v časopise a konečnou výší IF časopisu, tzn. **čím méně článků k dosažení počtu citací, tím vyšší konečný IF časopisu.**

Je zřejmé, že doba, po kterou se citace počítají a **doba po kterou se počítají publikované články v časopise**, musí být omezena. Základní úvahou tedy je vazba mezi dobou pro publikaci článků v časopise a dobou, v níž jsou tyto články citovány v jiných vědeckých člancích. Podle určené doby se tak počítá zpravidla **dvouletý IF časopisu**, ale může být počítán také **pětiletý IF časopisu.**

VÝPOČET IMPAKT FAKTORU VĚDECKÉHO ČASOPISU ZAHRNJÍCÍ AUTOCITACE ČASOPISU

Výpočet impakt faktoru vědeckého časopisu zahrnující autocitace časopisu pro zpravidla dvouleté období se tak vypočítá jako podíl počtu všech citací článků časopisu v jiných vědeckých člancích v roce „n“ a počtu článků, které byly příslušným časopisem publikovány v roce „n-1“ a v roce „n-2“.

počet v roce 2020 všech citací článků časopisu publikovaných v časopise roce 2019 a 2018

IF dvouletý =

počet článků publikovaných v časopise v roce 2019 a 2018

Jestliže tedy příslušný časopis publikoval v roce 2018 např. 48 článků a v roce 2019 52 článků, vstupuje do jmenovatele hodnota $100 = 48 + 52$. A jestliže tyto články z roku 2018 a 2019 byly citovány 52x v jiných člancích vydaných v roce 2020, je výslednou

O kvalitě vědeckého výzkumu vypovídá mj. také počet citací článku s výsledky výzkumu dané problematiky jinými autory

hodnotou IF časopisu podíl $=52/100 = 0,52$. Tato hodnota tak v zásadě říká, že na každý článek publikovaný v daném časopise v roce 2018 a 2019 připadá 0,52 citací článků daného časopisu v jiných vědeckých člancích publikovaných v roce 2020 ve stejném a nebo v jiných časopisech.

počet v roce 2020 všech citací článků časopisu publikovaných v časopise roce 2019 až 2015

IF pětileťý =

počet článků publikovaných v časopise v roce 2019 až 2015

Z uvedeného je zřejmé, že hodnota, která nejvíce ovlivňuje výši IF faktoru časopisu, je počet citací. Aby časopisy vycházely při hodnocení publikace pro její uveřejnění z kvality publikace a nikoli z počtu citací příslušného časopisu uvedených v publikaci, jsou v některých systémech výpočtu IF pro daný časopis vyloučeny ze započítávaných citací ty citace, které jsou uvedeny v člancích daného časopisu, a které citují články daného časopisu (tzv. autocitace).

VÝPOČET IMPAKT FAKTORU VĚDECKÉHO ČASOPISU BEZ AUTOCITACÍ ČASOPISU

Výpočet **impakt faktoru vědeckého časopisu bez počítání autocitací** pro dvouleté období se tak vypočítá jako podíl počtu všech citací článků časopisu v jiných vědeckých člancích bez počtu autocitací v roce „n“ a počtu článků, které byly příslušným časopisem publikovány v roce „n-1“ a v roce „n-2“.

(počet v roce 2020 všech citací článků časopisu publikovaných v časopise v roce 2019 a 2018 – počet autocitací v roce 2020 článků časopisu publikovaných v časopise v roce 2019 a 2018)

IF dvouletý =

počet článků publikovaných v časopise v roce 2019 a 2018

Kvalitní vědecká činnost je ve smyslu publikace jejích závěrů směřována do vědeckého časopisu s tzv. Impakt faktorem

Hodnota IF 0,52 tak v zásadě říká, že na každý článek publikovaný v daném časopise připadá 0,52 citací článků daného časopisu v jiných vědeckých člancích publikovaných v jiných časopisech.

(počet v roce 2020 všech citací článků časopisu publikovaných v časopise v roce 2019 až 2015 – počet autocitací v roce 2020 článků časopisu publikovaných v časopise v roce 2019 až 2015)

IF pětileťý =

počet článků publikovaných v časopise v roce 2019 až 2015

Zájmem časopisů je tedy získat co nejvyšší IF časopisu a stát se tak časopisem z pohledu kvality pro vědecké pracovníky zajímavým k publikaci výsledků jejich vědecké činnosti právě v tomto časopise. Čím vyšší IF časopisu, tím vyšší získává časopis příčku svého ohodnocení ve srovnání s jinými vědeckými časopisy.

ROZDĚLENÍ ČASOPISŮ S IMPAKT FAKTOREM DO KVARTILŮ

Zkušenost však ukázala, že v některých oborech je medián IF těchto ča-

sopisů poměrně vysoko a v některých oborech je medián IF těchto časopisů výrazně nižší. To vedlo k **rozdělení časopisů podle jejich oborového zaměření a vytváření pořadí podle výše IF jen mezi oborově stejnými časopisy**. Seřazení časopisů podle jejich IF hodnoty v příslušném oboru tak v zásadě vytváří pořadí kvality těchto časopisů od nejlepšího k nejslabšímu v daném oboru. Rozdělení takto seřazených časopisů do čtvrtin vedlo k **vytvoření čtyř skupin časopisů**:

první čtvrtiny nejlepších časopisů

= Q1 kvartil,

druhé čtvrtiny časopisů

= Q2 kvartil,

třetí čtvrtiny časopisů

= Q3 kvartil,

čtvrté čtvrtiny časopisů nejslabších

= Q4 kvartil.

Ukazatelem kvality časopisu pak není hodnota IF časopisu, ale jeho umístění v příslušném kvartilu, který zohledňuje také výzkumné a publikační specifity daného oboru.

text: V. Večerek

foto: S. Šmahelová

Publikování podle Metodiky 17+

V roce 2017 byl schválen nový způsob hodnocení vědeckého výkonu nejen univerzit, ale všech, kdo v ČR „dělají“ vědu. Sice tedy hovoříme o Metodice 17+ (M17+), ve skutečnosti ale nový systém nabízí velmi postupně a hodnocení všech stanovených parametrů (Moduly 1-5) je poprvé hodnoceno až v letošním roce 2021.

Jedna z důležitých změn se týká hodnocení publikační aktivity v Modulu 2. Minulý systém hodnocení bibliometrických parametrů byl založen především na hodnocení impact faktoru časopisu. Tento způsob byl však nyní opuštěn a nově je hlavním hodnoceným parametrem tzv. Article Influence Score (AIS).

Zatímco impact faktor časopisu byl stanovován jako podíl počtu citací k počtu článků zveřejněných v minulých dvou letech, AIS je vypočítáván jednak za pětileté období, a jednak na základě tzv. Eigenfaktoru, který představuje míru důležitosti časopisu pro vědeckou komunitu. Důležitou odlišností dále je, že Eigenfaktor zohledňuje jednak velikost časopisu (časopisy s méně články mají menší váhu) a navíc nezapočítává autocitace.

AIS tak vyjadřuje míru průměrného vlivu každého článku v časopise za pět let po jeho publikování na vědeckou komunitu, a proto je v M17+ považován za více vypovídající ve vztahu ke kvalitě daného časopisu, a tím více vypovídající o kvalitě výzkumu autora.

Tak, jako jsme si v minulosti navykli řadit časopisy dle hodnoty IF do kvartilů, podobně lze řadit do kvartilů i časopisy podle velikosti AIS v rámci jednotlivých vědních oborů. V M17+ vlastně již ani tak moc nezáleží na

Vědecká činnost měřená počtem kvalitních publikací určuje vědecký výkon instituce

konkrétní hodnotě AIS, ale na kvartilu časopisu od ní odvozené. Problém ale je, že zatímco IF a odpovídající kvartil časopisu lze velmi snadno zjistit např. z databáze WOS rozkliknutím příslušného časopisu, v případě AIS kvartilů to takto přímočaře učinit nelze.

Postup, kterým lze AIS kvartily ve WOS najít, je následující:

- 1) Přihlaste se do databáze WOS.
- 2) Přejděte do záložky Journal Citation Reports a přihlaste se školním účtem.
- 3) Vyberte *Browse by Category*.
- 4) Vyberte *Categories by Rank*.
- 5) V seznamu najdete příslušný obor (např. Veterinary Sciences je č. 39) a klikněte na „počet časopisů“ (NE na samotný vědní obor!).

- 6) Zatrhněte všechny časopisy, o jejichž kvartil máte zájem.
- 7) Rozklikněte „Customize indicators“ a uložte zatržení položky „Article influence Score“ (toto se uloží a příště už tento krok můžete vynechat).
- 8) Klikněte na „Compare selected journals“.
- 9) V nabídnutých metrikách zaškrtněte opět AIS a potvrďte „Submit“.

Takto nalezený kvartil vám pak usnadní rozhodování, v kterém časopise publikovat s ohledem na bibliometrické hodnocení univerzity.

text: V. Celer

foto: S. Šmahelová

DOKONČENÍ VÝUKY LETNÍHO SEMESTRU V DOBĚ MIMOŘÁDNÝCH OPATŘENÍ MINISTERSTVA ZDRAVOTNICTVÍ

Výuka letního semestru na Veterinární univerzitě Brno byla dokončována tak, aby byly naplněny požadavky studijních programů a současně byly splněny požadavky mimořádných opatření Ministerstva zdravotnictví. Dokončení semestru bylo proto rozčleněno do tří fází: dokončení distanční výuky, realizace blokové výuky naplňující rozsah potřebné praktické výuky, zkuškové období.

Blokovou výukou na konci semestru bylo řešeno dokončení odpovídajícího rozsahu klinické výuky omezené proticovidovými opatřeními v průběhu semestru

STUDIJNÍ PROGRAM VETERINÁRNÍ LÉKAŘSTVÍ A VETERINÁRNÍ HYGIENA A EKOLOGIE

1. ročník: 3. 5. až 21. 5. dokončení distanční výuky, 24. 5. až 11. 6. bloková výuka (3 týdny), 14. 6. až 23. 7. zkuškové období (6 týdnů);
2. ročník: 3. 5. až 21. 5. dokončení distanční výuky, 24. 5. až 2. 7. zkuškové období (6 týdnů);
3. ročník: 3. 5. až 21. 5. dokončení distanční výuky, 24. 5. až 11. 6. bloková výuka (3 týdny), 14. 6. až 23. 7. zkuškové období (6 týdnů);
4. ročník: 3. 5. až 14. 5. dokončení distanční výuky, 17. 5. až 2. 7. bloková výuka (7 týdnů), 14. 6. až 23. 7. zkuškové období (6 týdnů);
5. ročník: 3. 5. až 14. 5. dokončení distanční výuky, 17. 5. až 2. 7. bloková vý-

uka (7 týdnů), 14. 6. až 23. 7. zkuškové období (6 týdnů);
6. ročník: výuka podle zvláštního rozpisu pro 6. ročník.

STUDIJNÍ PROGRAM BEZPEČNOST A KVALITA POTRAVIN

1. až 3. ročník bakalářského studia a 1. až 2. ročník navazujícího magisterského studia: 3. 5. až 21. 5. dokončení distanční výuky, 24. 5. až 2. 7. zkuškové období (6 týdnů).

STUDIJNÍ PROGRAM OCHRANA ZVÍŘAT A WELFARE,

1. až 3. ročník bakalářského studia a 1. až 2. ročník navazujícího magisterského studia: 3. 5. až 21. 5. dokončení distanční výuky, 24. 5. až 2. 7. zkuškové období (6 týdnů).

STUDIJNÍ PROGRAM ZDRAVOTNÍ NEZÁVADNOST A KVALITA POTRAVIN V GASTRONOMII

1. až 3. ročník bakalářského studia a 1. až 2. ročník navazujícího magisterského studia: 3. 5. až 21. 5. dokončení distanční výuky, 24. 5. až 2. 7. zkuškové období (6 týdnů).

Výuka společnou součinností akademických pracovníků a studentů, za vzájemného pochopení mimořádnosti covidové situace, byla realizována v potřebném rozsahu a podařilo se i při realizaci mimořádných opatření překonat omezení výuky z předchozího období způsobené opatřeními přijatými na úrovni státu k potlačení pandemie COVID-19 a byla dokončena distanční výuka i praktická výuka na potřebné úrovni.

text: V. Večerek
foto: S. Šmahelová

Praktická klinická výuka byla dokončena v stanoveném rozsahu ve zvláštních blocích

ZAHÁJENÍ ZIMNÍHO SEMESTRU 2021

Opatření k potlačení pandemie COVID-19, zejména však očkování populace proti této nákaze, vedlo k snížení rozsahu nakažení, onemocnění a hospitalizací na úrovni státu na míru, při které bylo možné odvolat většinu protinákazových opatření a umožnit zahájení výuky na vysokých školách nikoli distanční, ale opět prezenční formou. Akademičtí pracovníci se mohli nechat očkovat proti COVID-19 od 3. 5. 2021.

Na Veterinární univerzitě Brno byla výuka zimního semestru 2021 zahájena 20. 9. 2021 prezenční formou, i když při dodržování opatření na úrovni povinnosti nošení roušek v společných prostorách, dezinfekce rukou a dodržování rozestupů 1,5 metru, s výjimkami vztahujícími se na výuku. Obecná omezení se vztahovala jen na akademické obřady s vyšším počtem účastníků.

text: V. Večerek
foto: S. Šmahelová

VYHLÁŠKA K VZDĚLÁVÁNÍ VETERINÁRNÍCH LÉKAŘŮ PŮSOBÍCÍCH V KLINICKÉ PRAXI

Veterinární univerzita Brno připravuje vzdělávání veterinárních lékařů působících v klinické praxi

V návaznosti na změnu zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů, právně zakotvující možnost vzdělávání veterinárních lékařů působících v klinickém veterinárním lékařství byla vydána Ministerstvem zemědělství Vyhláška o vzdělávání veterinárních lékařů působících v klinickém veterinárním lékařství obsahující bližší podrobnosti k realizaci klinického vzdělávání veterinárních lékařů.

VZDĚLÁVÁNÍ PRO VETERINÁRNÍ LÉKAŘE V PRAXI

Veterinární univerzita Brno k naplnění svého poslání uskutečňovat vzdělávání pro praktické veterinární lékaře připravila specializační vzdělávání pro veterinární lékaře působící v klinickém veterinárním lékařství. Kompletuje tak

nabídku vzdělávání pro veterinární lékaře v praxi, kde pro veterinární lékaře působící ve státní veterinární správě je realizováno atestační vzdělávání I. stupně a atestační vzdělávání specializační II. stupně; a zrcadlově pro praktické veterinární lékaře působící v klinickém veterinárním lékařství nabízí klinické vzdělávání I. stupně, a specializační klinické vzdělávání II. stupně.

ZÁMĚR KLINICKÉHO VZDĚLÁVÁNÍ

Záměrem klinického vzdělávání I. stupně a specializačního klinického vzdělávání II. stupně je umožnit praktickým veterinárním lékařům, kteří dosáhli v klinické praxi vyšší úrovně praxe opírající se o skutečné praktické znalosti, zkušenosti a dovednosti, prokázat tuto vyšší praktickou odbornou úroveň a získat tak univerzitou garantované osvědčení o získání vyš-

šího stupně klinických znalostí, zkušenosti a dovedností.

OBSAH KLINICKÉHO VZDĚLÁVÁNÍ

Obsahem klinického vzdělávání je zaměření vzdělávání podle druhů zvířat. Takto orientované klinické vzdělávání vychází vstříc praktické specializaci většiny klinických veterinárních lékařů působících v praxi, kdy jejich zaměření odpovídá zpravidla vybraným druhům zvířat, v nichž svoji klinickou praxi realizují, např. působí v klinické praxi psů a koček, nebo koní, nebo přežvýkavců nebo prasat apod. Podle tohoto zaměření jsou pak veterinární lékaři také v praxi zpravidla odlišování klienty. Možnost získání vyšší praktické odborné úrovně uznané univerzitou pro oblast zahrnující druhy zvířat, v nichž praktický veterinární lékař specializačně působí, je proto logickou nabídkou, odpovídající struktuře veterinární praxe u nás tak, jak se několik desetiletí profilovala v podmínkách současné chovatelské praxe.

Jiné zaměření by mohlo být podle orgánových systémů, např. se zaměřením na neurologii, stomatologii, oftalmologii, internu, ortopedii, onychologii, porodnictví a gynekologii apod. Tímto směrem se ubírá vzdělávání pro veterinární lékaře nabízené a auditované Komorou veterinárních lékařů.

Je na praktickém veterinárním lékaři, jaké své zaměření bude chtít prohlubovat a směrem ke svým klientům také prokazovat. Může chtít prezentovat ve své praxi zaměření na určitý druh zvířat, nebo na určitý orgánový systém, případně jejich kombinaci.

DVOUSTUPŇOVOST KLINICKÉHO VZDĚLÁVÁNÍ

Klinické vzdělávání je koncipováno jako dvoustupňové. Klinické vzdělávání I. stupně představuje nižší stupeň obtížnosti na úrovni praktických zna-

Druhý stupeň představuje vyšší stupeň obtížnosti a je již vysoce specializovaným vzděláváním

lostí, zkušeností a dovedností a při jeho dosažení úspěšný absolvent získává od univerzity osvědčení o získání klinického vzdělání I. stupně – praktický veterinární lékař pro choroby příslušné skupiny druhů zvířat. Klinické vzdělávání II. stupně představuje vyšší stupeň obtížnosti na úrovni praktických znalostí, zkušeností a dovedností a při jeho dosažení úspěšný absolvent získává od univerzity osvědčení o získání klinického vzdělání II. stupně – veterinární lékař specialista pro choroby příslušné skupiny druhů zvířat.

NEPOVINNOST KLINICKÉHO VZDĚLÁVÁNÍ

Klinické vzdělávání I. stupně i specializační klinické vzdělávání II. stupně nabízené Veterinární univerzitou Brno je koncipováno jako nepovinné. Jako nepovinné bylo zamýšleno již od počátku, a takto bylo prezentováno představitelům Komory veterinárních lékařů, Ministerstvu zemědělství i Zemědělskému výboru Poslanecké sněmovny. Smyslem univerzitou nabízeného klinického vzdělávání je umožnit těm klinickým veterinárním lékařům, kteří stojí o zvyšování své odbornosti a o zvyšování svého kreditu u chovatelské veřejnosti, systém klinického vzdělávání, který bude vyžadovat určité odborné úsilí od uchazečů, nicméně povede

k dalšímu zkvalitňování odborné úrovně klinické péče o pacienty a benefitem bude univerzitou uznaná vyšší úroveň speciálních klinických znalostí, zkušeností a dovedností s oprávněním tuto úroveň příslušným označením (např. praktický veterinární lékař pro choroby psů a koček, nebo např. veterinární lékař specialista pro choroby koní) prezentovat v rámci své veterinární praxe.

PRÁVNÍ ÚPRAVA KLINICKÉHO VZDĚLÁVÁNÍ

Vzdělávání veterinárních lékařů působících v klinickém veterinárním lékařství je specializačním vzděláváním zaměřeným na klinickou veterinární medicínu. Je upraveno v zákoně č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů, který stanoví, že vysoká škola uskutečňující akreditovaný studijní program v oblasti veterinárního lékařství nebo veterinární hygieny organizuje studium pro veterinární lékaře působící v klinickém veterinárním lékařství. Vzdělávání veterinárních lékařů působících v klinickém veterinárním lékařství se člení na dva stupně, a to praktické (klinické vzdělávání I. stupně, k získání označení praktický veterinární lékař pro choroby příslušné skupiny dru-

hů zvířat), a specializované (klinické vzdělávání II. stupně, k získání označení veterinární lékař specialista pro choroby příslušné skupiny druhů zvířat). Toto vzdělávání je pro veterinární lékaře povinné.

Další podrobnosti ke vzdělávání veterinárních lékařů působících v klinickém veterinárním lékařství obsahuje Vyhláška o vzdělávání veterinárních lékařů působících v klinickém veterinárním lékařství, která byla vydána v polovině roku 2021.

PROFESNÍ ZÁJEM O ZVYŠOVÁNÍ ODBORNÉ ÚROVNĚ V KLINICKÉ PRAXI

Klinické vzdělávání pro praktické veterinární lékaře sleduje profesní zájem veterinárního společenství zvyšovat úroveň kvality činností v klinickém veterinárním lékařství v praxi a tento zájem prezentovat chovatelské praxi a veřejnosti. Jeho realizace vytváří možnost pro ty veterinární lékaře, kteří ve své praktické klinické činnosti již dosáhli vyšší úrovně, získat univerzitní uznání této vyšší úrovně srozumitelné pro klienty a veřejnost a vytvářející tak možnost vyhledávání klinické veterinární péče chovatelskou veřejností podle úrovně a příslušné specializace veterinárního lékaře.

Systém klinického vzdělávání pro praktické veterinární lékaře v sobě nese také silný prvek motivace pro veterinární lékaře k zlepšování jejich úrovně při poskytování veterinární péče a také prvek naplnění přirozené potřeby profesního sebezdokonalování každého veterinárního lékaře (navíc dané obsahem Hippokratovy lékařské přísahy), s možností obecného uznání této vyšší úrovně a s možností zvýraznění této úrovně pro jeho klienty.

text: V. Večerek

foto: S. Šmahelová

Rektor zahájil zimní semestr 2021 na univerzitě

► Rektor Veterinární univerzity Brno prof. MVDr. Alois Nečas, Ph.D., MBA zahájil zimní semestr akademického roku 2021/2022. Při této příležitosti pozdravil studentky a studenty, akademické pracovníky a ostatní zaměstnance univerzity.

Studenti na univerzitě v covidové době

Vážené studentky a studenti, kolegyně a kolegové, dovoluji Vám pozdravit na začátku zimního semestru roku 2021/2022 a popřál Vám všem úspěšný vstup do nového akademického roku na naší alma mater.

Minulý akademický rok byl poznamenán opatřeními přijímanými ke snížení rizik spojených s nálezou COVID-19, která přinášela zvýšené požadavky na přípravu a realizaci výuky i výzkumu a významná omezení ve studiu studentů. Chtěl bych proto poděkovat všem akademickým pracovní-

kům za úsilí, jímž zvládali naplňování požadavků stanovených vládou ČR, ministerstvem zdravotnictví, ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy, Národním akreditačním úřadem pro vysoké školství, a které také vyplývaly ze specifit naší univerzity a jedinečnosti jejích provozů. Vážím si odpovědnosti akademických pracovníků, zaměstnanců i studentů, s níž přistupují k dodržování potřebných protinákazových opatření, a kdy, i přes všechna tato opatření, se podařilo dokončit praktickou výuku.

I v novém akademickém roce naše univerzita bude směřovat k další-

mu posilování veterinárního zaměření univerzity. Zásadní aktivitou bude realizace změněného curricula studijního programu Veterinárního lékařství a Veterinární hygieny a ekologie navazující na změny mezinárodních standardů pro veterinární vzdělávání a uskutečňování doporučení pro naplňování nových mezinárodních standardů pro veterinární vzdělávání v rámci veterinárních studií na univerzitě. Přípravou na mezinárodní evaluaci a akreditaci naše univerzita prohlubuje úroveň veterinárního vzdělávání studentů v rámci Evropy (s úrovní obvyklou pro veterinární univerzity v USA). Univerzita v dalším období bude směřovat k dalšímu posílení klinické výuky, výzkumu a odborných činností, usilovat o prostorové dořešení hygienicky zaměřené výuky a výuky orientované na ochranu a pohodu zvířat, vyvíjet aktivity k rozšiřování posilování přístrojového potenciálu univerzity, konat významné kroky pro ekonomickou stabilizaci univerzity, usilovat o zvýšení úrovně personálního zajištění činností na univerzitě a k posílení soudržnosti pracovníků a studentů k univerzitě. V Centru studijního a kariérního poradenství bude rozvíjena informační podpora uchazečů o studium na univerzitě, informační podpora studentů v rámci jejich studia a řešení situací a stavů spojených se studiem a dále zvýšení úrovně kariérního poradenství pro končící studenty a čerstvé absolventy. V celoživotním vzdělávání univerzita dokončuje nabídku vzdělávání pro veterinární lékaře v praxi. Veterinární univerzita Brno nabízí specializační vzdělávání pro veterinární lékaře působící v klinickém veterinárním lékařství, které se podařilo ukotvit vy-

Výuka studentů na klinikách po zahájení semestru

hláškou o organizaci vzdělávání pro veterinární lékaře působící v klinickém veterinárním lékařství.

Vážené studentky a studenti, kolegyně a kolegové, věřím, že se nám společně podaří zvládnout vstup do nového akademického roku a že akademický rok 2021/2022 bude dalším úspěšným rokem života naší univerzity, že studenti najdou na univerzitě prostředí dalšího poznání, a potenciál k získávání dalších znalostí, zkušeností a dovedností a s podporou univerzity zvýší potenciál

svého vzdělání; že akademičtí pracovníci budou i v omezených podmínkách nacházet nadšení a zájmy pro vzdělávání svých studentů, že fakulty, ústavy, kliniky a další pracoviště budou moci fungovat k naplňování svého poslání poskytovat vzdělání, realizovat výzkum, uskutečňovat odbornou a další akademickou činnost k rozvoji úrovně a kvality naší jedinečné univerzity.

text: redakce
foto: S. Šmahelová

VETERINÁRNÍ PŮLENÍ 2021

Při letošním veterinárním půlení studenti opět po svém vyzdobili plastiku koně Arda. Tématem letošního Veterinárního půlení je svět Harryho Pottera a Ardo byl přetvořen do podoby kouzelného zvířete hippogryfa Klofana, který je důležitou postavou jedné z knih o kouzelníku Harry Potterovi.

text: S. Šmahelová
foto: S. Šmahelová

Kůň Ardo byl v rámci Půlení přeměněn na hippogryfa Klofana, z knihy o kouzelníku Harry Potterovi

Seznamovací den s univerzitou pro studenty prvního ročníku

V pátek 17. září proběhly v prostoru před aulou letošní Seznamovávky pro studenty FVL a FVHE. Přivítat je přišel i rektor univerzity Alois Nečas. Následovaly prohlídky areálu s různými stanovišti, které organizovala IVSA Brno.

text: S. Šmahelová
foto: S. Šmahelová

Studenti prvního ročníku při zahajování studia rektorem univerzity

Zahájení Vítání prvků rektorem univerzity prof. Nečasem

Vítání prváků bylo zahájeno u koně Arda

Na prohlídce areálu s proděkanem Chloupkem

Změna standardů zvýrazňuje Dovednosti prvního dne (DOS)

Změna studijního programu Veterinární lékařství

Studijní programu **Veterinární lékařství** je uveden na seznamu pozitivně evaluovaných studijních programů Evropské asociace veterinárních fakult a univerzit (EAEVE) jako veterinární studijní program, který získal v roce 2013 opětovně mezinárodní evaluaci. Mezinárodní evaluace a nově mezinárodní akreditace ověřuje naplňování mezinárodních veterinárních standardů, které určuje EAEVE v souladu se směrnicí č. 36/2005/EC. Při poslední změně těchto standardů v červnu 2019 byly doplněny mezi-

národní veterinární standardy a tato úprava má dopad na obsah veterinárního curricula.

Do veterinárních studijních programů musí být nově začleněny předměty **Etika a komunikace, Práce s daty a odbornými zdroji, Preventivní medicína a management stáda**. Praxi je třeba vykonávat v rámci studia jako **Preklinickou praxi v chovu potravinových zvířat, Preklinickou praxi zájmových zvířat, Klinickou praxi v chovu potravinových zvířat, Klinickou praxi zájmových zvířat**.

Změnou standardů byl zvýrazněn požadavek **Dovedností prvního dne (DOS)** a jejich určení a potřeba jejich začlenění do studijního programu. Z pohledu kompetencí veterinárního lékaře byla zvýrazněna schopnost působit jak pro **choroby zájmových zvířat**, tak také pro **choroby potravinových zvířat**.

Fakulta veterinárního lékařství v souladu se změnou mezinárodních standardů pro veterinární vzdělávání přistoupila k úpravě magisterského studijního programu Veterinární lé-

kařství tak, aby naplnila mezinárodní požadavky na veterinární curriculum.

V souvislosti se změnami mezinárodních standardů pro veterinární vzdělávání došlo k úpravě ve studijním programu Veterinární lékařství ve smyslu zapracování do curricula nových předmětů, nově byla rozdělena praxe do čtyř oblastí, a byly rozšířeny dovednosti prvního dne.

Státní rigorózní zkouška byla upravena tak, že se člení na 5 dílčích rigorózních zkoušek, přičemž naplňuje požadavky EAEVE pro působení veterinárního lékaře ve všech oblastech veterinární praxe se zdůrazněním diferenciací do oblasti

chorob zájmových a chorob potravinových zvířat. Oblast chorob zájmových zvířat reprezentuje dílčí státní rigorózní zkouška: **Choroby psů a koček**. Oblast chorob potravinových zvířat reprezentuje dílčí státní rigorózní zkouška: **Choroby přežvýkavců a prasat**. Oblast bezpečnosti a kvality potravin reprezentuje dílčí státní rigorózní zkouška **Hygiena potravin**. Oblast infekčních chorob a nálezů a úředních opatření proti nim a dále požadavků a povinností vyplývajících pro veterinární činnost z právních předpisů, certifikace, úředních kontrol, dozoru, auditu a úředního rozhodování reprezen-

tuje dílčí státní rigorózní zkouška **Infekční choroby zvířat a legislativa**. Diferenciaci do oblasti chorob zájmových a chorob potravinových zvířat posiluje možnost výběru poslední dílčí státní rigorózní zkoušky z nabídky 4 povinně volitelných dílčích státních rigorózních zkoušek, a to **Choroby koní, Choroby ptáků, plazů a drobných savců, Choroby drůbeže a králíků**, anebo obhajoba **Odborná práce** zaměřená na oblast chorob zájmových zvířat anebo chorob potravinových zvířat.

text: V. Večerek

foto: S. Šmahelová

Choroby psů a koček jsou jednou z dílčích státních rigorózních zkoušek

Studijní program Veterinární hygiena a ekologie se významně orientuje do oblasti chorob potravinových zvířat

Úprava studijního programu Veterinární hygiena a ekologie

Studijní programu Veterinární hygiena a ekologie je veterinárním studijním programem, který získal v roce 2013 opětovně mezinárodní evaluaci a je uveden na seznamu pozitivně evaluovaných studijních programů Evropské asociace veterinárních fakult a univerzit (EAEVE). EAEVE určuje v souladu se směrnicí č. 36/2005/EC

trendy rozvoje veterinárního vzdělávání v Evropě. Vymezuje mezinárodní standardy pro kvalitu veterinárního vzdělávání. V rámci poslední změny těchto standardů v červnu 2019 došlo k úpravě požadavků na veterinární curriculum.

Byl formulován požadavek na zařazení do veterinárních studijních

programů nových předmětů **Etika a komunikace, Práce s daty a odbornými zdroji, Preventivní medicína a management stáda**. Praxe byla rozdělena na **Preklinickou praxi v chovu potravinových zvířat, Preklinickou praxi zájmových zvířat, Klinickou praxi v chovu potravinových zvířat, Klinickou praxi zájmových zvířat,**

byl zvýrazněn požadavek **Dovednosti prvního dne (DOS)** a jejich určení a potřeba jejich začlenění do studijního programu, byla zdůrazněna kompetence veterinárního lékaře jak pro **choroby potravinových zvířat**, tak také pro **choroby zájmových zvířat**.

V návaznosti na tyto změny v mezinárodních standardech pro veterinární vzdělávání došlo k úpravě na Fakultě veterinární hygieny a ekologie ve studijním programu Veterinární hygiena a ekologie tak, že poslední změny mezinárodních standardů pro veterinární vzdělávání byly zapracovány do studijního programu Veterinární hygiena a ekologie, byly nově do studijního programu včleněny požadované nové předměty, byla rozdělena praxe do čtyř oblastí, byly rozšířeny dovednosti prvního dne.

Státní rigorózní zkouška byla upravena tak, že se člení na 6 dílčích rigorózních zkoušek, přičemž naplňuje požadavky EAEVE pro působení veterinárního lékaře ve všech oblastech veterinární praxe se zdůrazněním diferenciace do oblastí chorob potravinových zvířat a bezpečnosti a kvality potravin. Oblast bezpečnosti a kvality potravin reprezentuje dílčí státní rigorózní zkouška **Hygiena a technologie masa a masných výrobků, Hygiena a technologie mléka a mléčných výrobků**. Oblast infekčních chorob a nálezů a úředních opatření proti nim a dále požadavků a povinností vyplývajících pro veterinární činnost z právních předpisů, certifikace, úředních kontrol, dozoru, auditu a úředního rozhodování reprezentuje dílčí státní rigorózní zkouška **Infekční choroby**

zvířat a legislativa. Oblast chorob potravinových zvířat reprezentují dílčí státní rigorózní zkouška: **Choroby přežvýkavců a prasat**. Oblast chorob zájmových zvířat reprezentuje dílčí státní rigorózní zkouška: **Choroby psů a koček**. Diferenciaci do oblasti bezpečnosti a kvality potravin a chorob potravinových zvířat posiluje možnost výběru poslední dílčí státní rigorózní zkoušky z nabídky 4 povinně volitelných dílčích státních rigorózních zkoušek, a to **Veterinární ochrana veřejného zdraví, Choroby drůbeže a králíků a Choroby zvěře, ryb a včel** a nebo obhajoba **Rigorózní práce** zaměřená na oblast bezpečnosti a kvality potravin anebo chorob potravinových zvířat.

text: V. Večerek
foto: S. Šmahelová

Významnou součástí vzdělávání je výuka v laboratořích

Projekt Centra vysokoškolského sportu (UNIS Victoria) pod MŠMT

Naše univerzita se od roku 2021 zapojila do projektu, který podporuje studenty a zároveň úspěšné sportovce jednotlivých univerzit a vysokých škol v ČR. Cílem je pro tyto studenty vytvoření optimálních studijních podmínek, které jsou spojené s náročným tréninkovým programem. S tím související je i možnost zajistit pro dané studenty speciální sportovní stipendium.

Letošní kvóta určená CVS UNIS Victoria pro rok 2021 byla 4 studenty. Vybráni a schváleni byli studenti:

Tereza Zahálková
alpské lyžování (5. ročník FVL)

Markéta Firešová
orientační běh, zimní orientační běh (3. ročník FVL)

Adam Osička
šerm (1. ročník FVHE)

Jaroslav Čermák
jachting (1. ročník FVHE)

Vybrání studenti v rámci projektu reprezentují své mateřské oddíly v rámci České republiky i na mezinárodní sportovní scéně. Nedílnou součástí je i reprezentace mateřské univerzity (VETUNI) na sportovních akcích konaných v rámci akademického sportu

Markéta Firešová byla vybrána pro zimní orientační běh

Tereza Zahálková byla vybrána pro alpské lyžování

(Akademická mistrovství ČR, Světové univerziády). Loga naší univerzity se již na těchto akcích začínají objevovat.

V rámci projektu byl vytvořen koordinační tým pod vedením přednosty ÚTVS Mgr. Jiřího Chodníčka, který se i do budoucna bude snažit o rozvíjení tohoto projektu. Zejména půjde o hledání a práci s novými studenty – úspěšnými sportovci. V neposlední řadě také o propagaci naší univerzity na poli sportovním v rámci akademického prostředí.

text: Mgr. Jiří Chodníček

foto: archiv univerzity

10. Evropské hry handicapované mládeže Emil Open

Veterinární univerzita Brno se účastnila 10. Evropských her handicapované mládeže Emil Open. Za účast na tomto soutěžení obdržela poděkování od organizátorů.

„...chtěl bych vám moc poděkovat za všechny, kteří se zúčastnili víkendového ragby kempu (26.+27.6.), pořádaného v rámci akce 10. Evropské hry han-

dicapované mládeže Emil Open. Naši sportovci a obzvláště ti z Rakouska, byli nadšeni prostory vaší tělocvičny a vše proběhlo perfektně. Pevně tak věřím, že i my jsme zanechali dobrý první dojem...“

Emil Open Organising Committee
Vojtěch Kocůrek, vicepresident

text: J. Chodníček

Certificate of participation

The Emilova sportovní z.s., the organiser of the 10th European Youth Games for the Disabled EMIL OPEN 2021, Brno, Czech Republic, is pleased to recognise

VETERINÁRNÍ UNIVERZITA BRNO

for their support of the above-mentioned event.

Jana Procházková
Jana Procházková
Emilova sportovní z.s. Vice-Chairwoman

Pavel Zbožňák
Pavel Zbožňák
Organising Committee President

Certifikát účasti univerzity na Evropských hrách handicapované mládeže Emil Open

Veterinární univerzita Brno plní svoji společenskou odpovědnost mj. také organizací příměstského tábora pro děti

Příměstský tábor univerzity

Tak jako každý rok, i v roce letošním 2021 se konal příměstský tábor pro děti organizovaný v rámci univerzity.

Veterinární univerzita Brno tak přispívá k naplňování svého poslání instituce, poskytující své zázemí a potenciál k společensky prospěšným činnostem.

Podle zájmu o tuto aktivitu a i podle neformálních vyjádření účastníků se letošní ročník příměstského tábora na univerzitě velmi vydařil.

text: redakce
foto: S. Šmahelová

Zajímavou součástí tábora bylo seznámení se s péčí o koně

Projížďka areálem univerzity

V rámci tábora byly organizovány výlety do okolí Brna

Úsměvy provázely děti i při zakončování táborového dne

HABILITAČNÍ ŘÍZENÍ MVDr. LENKY NECIDOVÉ, Ph.D. NA VETERINÁRNÍ UNIVERZITĚ BRNO

MVDr. Lenka Necidová, Ph.D. absolvovala v roce 1993 na Fakultě veterinární hygieny a ekologie Veterinární a farmaceutické univerzity Brno studijní obor Hygiena a technologie potravin. V návaznosti na dokončené studium pokračovala v oblasti veterinární hygieny a ekologie na doktorském studijním programu na tehdejší Ústavu veterinárního hygienického dozoru. Od roku 1996 pracovala na tomto ústavu jako asistent a po dokončení doktorského studia v roce 1999 působila dále jako odborný asistent, a to na Ústavu hygieny a technologie mléka (nyní: Ústav hygieny a technologie potravin živočišného původu a gastronomie).

V rámci své pedagogické činnosti se zaměřuje na předměty z oblasti mikrobiologie potravin a systému HACCP. Podílí se na výuce zahraničních studentů v rámci anglických studijních programů, programu Erasmus a letní školy Summer School of Food Hygiene na FVHE VETUNI. Dále se v rámci přednáškových bloků účastnila výuky univerzity třetího věku v ob-

lasti zajištění bezpečnosti potravin a výuky studentů atestačního studia I. i II. stupně zejména v oblasti mikrobiologických požadavků na potraviny. Je členkou komise pro státní zkoušky nejen na Veterinární univerzitě Brno, ale i na Mendlově univerzitě v Brně. V rámci spolupráce s Lékařskou fakultou Masarykovy univerzity se od roku 2011 podílí na pravidelných přednáškách. Je spoluautorkou pěti učebních textů, multimediálního výukového programu a spoluřešitelka sedmi projektů zaměřených na inovaci výuky. Jako školitelka úspěšně dovedla 36 studentů k obhajobám bakalářských, diplomových, rigorózních a atestačních prací. Pravidelně vede práce studentů v rámci středoškolské odborné činnosti.

V současné době se MVDr. Lenka Necidová, Ph.D. ve vědecko-výzkumné oblasti věnuje problematice bezpečnosti potravin zaměřené na hodnocení podmínek růstu a množení toxigenních bakterií, zejména *Staphylococcus aureus* a na produkci stafylokokových enterotoxinů. Dále

se ve své výzkumné činnosti zaměřuje na hodnocení dynamiky změn mikrobiologických parametrů syrového mléka určeného k přímému prodeji. Nejnověji se pak věnuje zkoumání v oblasti vlivu podmínek transportu vzorků na stanovované mikrobiologické parametry. Je autorkou 115 vědeckých a odborných publikací a aktivně se účastní řady vědeckých konferencí. V roce 2019 získala ocenění za odborný článek v časopise Veterinářství v oboru Hygiena potravin.

MVDr. Lenka Necidová, Ph.D. předložila v rámci habilitačního řízení práci na téma „Produkce stafylokokových enterotoxinů v kontextu bezpečnosti potravin“ v oboru Hygiena a technologie potravin. Před Vědeckou radou Fakulty veterinární hygieny a ekologie Veterinární univerzity Brno proběhlo úspěšné habilitační řízení. Rektorem Veterinární univerzity Brno byla jmenována docentkou v červenci 2021.

text: Fakulta veterinární hygieny a ekologie
foto: archiv FVHE

MVDr. Lenka Necidová, Ph.D. při habilitačním řízení před Vědeckou radou FVHE

Vědecký tým z Veterinární univerzity Brno získal čestné uznání ministra zdravotnictví

Dne 15. září 2021 proběhlo v reprezentativních prostorách Kláštera minoritů sv. Jakuba v Praze slavnostní předání cen ministra zdravotnictví nejlepším výzkumníkům v oblasti zdravotnictví, na němž **obdržel prof. MVDr. Alois Nečas, Ph.D., MBA** se svým výzkumným týmem Čestné uznání ministra zdravotnictví za zdravotnický výzkum a vývoj pro rok 2020.

Toto významné ocenění výsledků vědecké práce v oblasti ortopedie převzal prof. Nečas **od ministra zdravotnictví Mgr. et Mgr. Adama Vojtěcha, MHA** za úspěšné řešení grantového projektu Agentury pro zdravotnický výzkum ČR zabývajícího se *Hojením rozsáhlých defektů kostí, šlach a vazů s využitím nových biomateriálů.*

Hlavním přínosem projektu pro praxi je vyvinutí a vytvoření osmi nových typů biokompatibilních funkcionalizovaných materiálů určených pro podporu hojení rozsáhlých defektů kostí, šlach a vazů. Tyto nově vyvinuté biomateriály mají potenciál pozitivně ovlivnit kvalitu lékařské péče v oblasti traumatologie a ortopedie v humánní i veterinární medicíně s tím, že mohou být využity jako syntetické náhrady tkání a zároveň mohou sloužit jako nosiče léčiv nebo bioaktivních substancí díky přítomnosti funkcionalizovaných komponent. V souvislosti s vývojem těchto materiálů byly také vyvinuty laboratorní postupy, vytvořeny implantační chirurgické metody a vlastnosti nových materiálů

Prof. Nečas přebírá ocenění od ministra zdravotnictví Adama Vojtěcha

byly přímo ověřeny na experimentálních modelech. Výsledky výzkumu pak byly uplatněny formou publikační aktivity a patentového řízení.

Ocenění práce vědců z Veterinární univerzity Brno přispívá k šíření dob-

rého jména naší *alma mater* v oblasti vědy a výzkumu zaměřeného na lékařské vědy.

text: S. Šmahelová

foto: archiv oceněných

Jubileum emeritního rektora prof. MVDr. Vladimíra Večerka, CSc., MBA

V září letošního roku dosáhl životního jubilea 60 let emeritní rektor Veterinární univerzity Brno prof. MVDr. Vladimír Večerek, CSc., MBA.

Prof. MVDr. Vladimír Večerek, CSc., MBA vystudoval Vysokou školu veterinární v Brně v roce 1985 s průměrem 1,0. Své profesní působení zahájil v Jihlavě, kde po absolvování praxe na veterinárním obvodě, ve veterinární nemocnici, při prohlídce jatečných zvířat na jatcích, v dozorové veterinární činnosti a v laboratorní diagnostice začal působit jako veterinární lékař na Státním veterinárním ústavu v Jihlavě. V roce 1987 se z praxe vrátil na Vysokou školu veterinární v Brně. V prvních letech svého působení složil atestaci I. stupně pro veterinární lékaře a atestaci II. stupně pro veterinární lékaře a obhájil disertační práci a získal titul CSc.

V roce 1990 se účastnil jednání týkajícího se nového vysokoškolského zákona a dohodl v rámci komise navrhovaného titulu Mgr. pro všechny obory magisterského studia výjimku pro veterinární lékaře udělující absolventům titul MVDr.

V roce 1992 habilitoval a v roce 2005 na základě řízení ke jmenování profesorem na Veterinární a farmaceutické univerzitě Brno získal titul vysokoškolského profesora.

Přednostou ústavu se stal v roce 1994, kdy se ujal vedení ústavu Soudního a veřejného veterinárního lékařství, dal mu novou koncepci rozvoje, zavedl nový systém praktické výuky založený na řešení skutečných a modelových případů z praxe,

Emeritnímu rektorovi prof. Večerkovi poblahopřál k jubileu rektor univerzity prof. MVDr. Alois Nečas, Ph.D., MBA

začal rozvíjet odbornou a výzkumnou činnost ústavu a také jeho publikační činnost. Vedle veřejného veterinárního lékařství založil obor Ochrana zvířat a welfare. V současnosti vede Ústav ochrany a welfare zvířat a veřejného veterinárního lékařství. Přednostu ústavu vykonává již 27 let.

V roce 1994 byl zvolen do funkce děkana Fakulty veterinární hygieny a ekologie a tuto funkci vykonával 9 let v období 1994 až 1996 a dále v období 2000 až 2006. Za jeho vedení fakulta vstoupila do evropského veterinárního společenství jako člen Evropské asociace veterinárních fakult a univerzit (EAEVE). Na fakultě modernizoval studijní program podle doporučení mezinárodní evaluační komise, a v roce 2002 požádal o mezinárodní zhodnocení fakulty a na jeho základě fakulta získala pozitivní mezinárodní evaluaci a byla zařazena na prestižní Seznam veterinárních fakult Evropy. V roce 2002 absolvoval s fakultou další mezinárodní posouzení, a to hodnotící komisí expertů Komise Evropské unie v souvislosti se vstupem České republiky do Evropské unie, které vedlo i k zařazení fakulty do Evropské směrnice 36/2005/EC, o uznávání odborných kvalifikací, mezi veterinární fakulty uznané Evropskou unií. V roce 2001 v reakci na zásadní rozvoj evropské legislativy a kontroly potravin v Evropě založil bakalářský studijní program Bezpečnost a kvalita potravin s prvními absolventy v roce 2005 a navazující magisterský studijní program s prvními absolventy v roce 2007.

V roce 2006 byl zvolen rektorem Veterinární a farmaceutické univerzity Brno pro funkční období 2006 až 2009 a následně pro funkční období 2010 – 2013. V těchto osmi letech rekonstruoval celý areál a většinu jeho budov univerzity, zejména pod jeho vedením univerzita vybudovala mo-

Prof. Večerek byl jmenován rektorem na druhé funkční období v roce 2010

Prof. Večerek se setkal jako rektor s papežem Benediktem XVI.

derní Studijní a informační centrum univerzity, zrekonstruovala univerzitní aulu, vybudovala Pavilon chřob prasat, Centrum aviární medicíny, Ortopedické centrum a jízďárnu pro koně, byl rekonstruován Pavilon patobiologie a vybudováno Centrum diagnostiky zoonóz, byl rekonstruován Pavilon morfologie a fyziologie, dále bylo rekonstruováno Centrum informačních technologií, Institut celoživotního vzdělávání a informatiky, Vnitřní správa univerzity a bu-

dova vrátnice, bylo zřízeno centrální parkoviště a opraveny silnice v areálu, bylo zřízeno garážové centrum, kynologické centrum a cvičiště pro psy. Byla finančně i projektově připravena rekonstrukce Pavilonu veřejného veterinářství a ochrany zvířat a Pavilonu ekologie a chorob zvěře, ryb a včel.

V tomto období univerzita výrazně zkvalitnila veterinární curriculum podle evropských standardů na obou veterinárních fakultách s posílením prvků multikompetence veterinár-

Nejvýznamnějším stavebním příspěvím k rozvoji areálu univerzity bylo vybudování Studijního a informačního centra univerzity

ní absolventů, diferenciací ve vzdělávání, uspořádání návaznosti jednotlivých předmětů, posílení klinické výuky a hygieny potravin, zavedením day one skills, nově byl nastaven systém povinně volitelných a volitelných předmětů. Veterinární fakulty úspěšně absolvovaly mezinárodní evaluaci, která potvrdila kvalitu veterinárního vzdělávání na univerzitě. Univerzita také významně oslavila 90. výročí a 95. výročí od svého založení množstvím vědeckých, odborných, společenských i kulturních akcí.

Prof. Večerek působil v České konferenci rektorů, byl dvě funkční období místopředsedou pro vzdělávání, členem Reprezentativní komise na MŠMT, účastnil se jednání Akreditační komise MŠMT, dále zastupoval univerzitu v Evropské asociaci veterinárních fakult a univerzit EAEVE a v organizaci VETNEST, působil v celé řadě vědeckých rad na univerzitách, ve správních radách vysokých škol, v redakčních radách vědeckých a odborných časopisů, různých výborech na ministerstvech, oborových radách doktorského studia na fakultách.

V roce 2008 z jeho podnětu vznikl na univerzitě časopis Vita universitatis, který zaznamenává nejvýznamnější události na univerzitě a působí tak již 13 let jako kronika univerzity.

V roce 2012 v návaznosti na rozvoj evropského i národního vnímání zvířat jako živých bytostí, kterým je nezbytné vytvářet dobré životní podmínky a chránit je před nepřiměřeným stresem, bolestí a utrpením, založil bakalářský a navazující magisterský studijní program Ochrana zvířat a welfare (první absolventi končili studia v roce 2015 a navazující magistři v roce 2017).

Vede doktorský studijní program Ochrana zvířat a welfare, v němž absolvuje svoje vědecké vzdělávání řada doktorandů. Pod jeho vedením se uskutečnila také řada obhajob habilitačních prací. Vytvořil vědeckou školu spolupracovníků a absolventů zaměřenou do oblasti veřejného veterinárního lékařství a do oblasti ochrany zvířat a welfare.

V rámci celoživotního vzdělávání na univerzitě garantuje více než 20 let atestační vzdělávání pro veterinární lékaře I. a II. stupně. V roce 2020 vytvořil koncepci celoživotního vzdělávání na univerzitě pro veterinární lékaře působící v klinické praxi.

V průběhu svého profesního působení obdržel za svou činnost řadu medailí, uznání a ocenění. V roce 2019 obdržel ocenění Medica Veterinaria za celoživotní přínos pro veterinární medicínu.

Prof. Večerek se výzkumně zaměřuje na oblast ochrany zvířat, pohody zvířat a etologie. Publikoval 136 vědeckých prací v impaktovaných časopisech s více než 1 000 ohlasy, a dále celou řadu prací v odborných časopisech a na konferencích, a také množství výukových textů v skriptech a učebnicích.

Působí jako garant odborné konference Ochrana zvířat a welfare, u jejíhož založení stál před 27 lety.

V průběhu své činnosti se profesně setkával s řadou významných osobností představovaných rektory našich i zahraničních vysokých škol,

ministry vlády České republiky, premiéry vlád České republiky, několikrát jednal s prezidentem Václavem Klausem, v roce 2009 se setkal s papežem Benediktem XVI.

V roce 2016 mu byla oficiálně nabídnuta funkce předsedy Národního akreditačního úřadu pro vysoké školství České republiky, rozhodl se však pro Veterinární univerzitu Brno.

V současné době prof. Večerek působí již osmým rokem ve funkci prorektora Veterinární univerzity Brno. Na univerzitě vytvořil komplexní systém hodnocení kvality univerzitních činností nezbytný pro akreditaci studijních programů Národním akreditačním úřadem pro vysoké školství. V roce 2019 za jeho významného spolupůsobení získala univerzita institucionální akreditaci na 10 let od Národního akreditačního úřadu. V roce 2020 vypracoval nový strategický záměr univerzity na dalších 10 let, který byl přijat na univerzitě i na MŠMT, vytvářející novou dimenzi rozvoje univerzity.

Profesor Večerek je uznávanou osobností ve veterinární profesi, koncipuje rozvoj veterinárního vzdělávání i výzkumu a prohlubování kvality činností na univerzitě, významně podporuje úzkou spolupráci univerzity se státní veterinární správou, Komorou veterinárních lékařů a ostatní veterinární praxí.

Na univerzitě i mimo ni je v jednání zřetelný jeho osobitý přístup, organizační schopnosti a pozitivní energie.

Chtěli bychom za sebe i další spolupracovníky prof. Večerkovi popřát do dalšího období pevné zdraví, úspěchy v jeho univerzitní činnosti a také časový prostor pro jeho mimouniverzitní zájmy.

Za kolektiv spolupracovníků

Prof. Ing. Eva Voslářová, Ph.D.

Doc. MVDr. Petr Chloupek, Ph.D.

PODZIM NA VETERINÁRNÍ UNIVERZITĚ BRNO

VITA UNIVERSITATIS

Časopis Veterinární univerzity Brno
ISSN 1803-3830

